

Kezdődik az iskola

Elindulunk szeptemberben gyermekeinknek tanzsereket vásárolni, készítjük őket az iskolára. Mi kerül majd a táskába? Füzetek, írószerek a tolltartóba, különböző taneszközök. Kinek többre, kinek kevesebbre futja.

Ne felejtjük el a „láthatatlan csomagot” is összeállítani nekik. Ez az útravaló leginkább befolyásolja a gyermek jövőjét és jellemét. Szülőként mit is szeretnénk, hogy magával vigyen itthonról? A teljesség igénye nélkül, az alábbiakat.

Először is fontos, hogy megismerjék általunk az igazi értékeket, ami az Úrhoz való ragaszkodásunkban van, hogy a hit a legfőbb kincsünk. Fontos, hogy a gyakorlatban lássa azt nálunk, hogy imádkozunk, kapcsolatban vagyunk Jézussal, és szeretetből szolgáljuk őt – képmutatás nélkül. Ha ezt otthon megkóstolják, akkor könnyebb nekik ezt „kicsomagolni” az iskolában is, és kiváltságnak tarthatják, hogy hívő keresztyének.

Fontos, hogy tudatosuljon bennük az is, hogy ők magyarok. Népünket nem mi választottuk, hanem Isten helyezte el benne. Igyekezzünk megismerni és értékelni kultúránkat, de szeressük és fogadjuk el a körülöttünk élő többi embert is. Az identitástudat hiánya ugyanis bizonytalanságot okoz egy felszűrődő gyermekben.

Nagy szükségük van a szeretetre. Egyre több filmben és játékban dominál az erőszak. Sok gyerek átitatódik ezzel, és a mi gyermekeink is szembesülnek vele. Éppen ezért biztosítsunk számukra a családban minőségi időt – beszélgetést, ölelést –, amik által feltöltődve érezhetik magukat. És milyen jó, ha így indulhatnak el otthonról.

Szabályok is kellenek útravalóul, amelyekhez igazodhatnak, hogy biztonságban legyenek. Ezt a szülőknél kell felelősséggel és megértéssel felállítaniuk, majd következetesen be is tartatni.

Szorongva írom ezeket a sorokat, mint aki nem tökéletes szülő, de törekszik a legjobbra. Hiszem, az Úr erőt ad majd ebben az új tanévben is, hogy segítsük gyermekeinket bölcsességben és ismeretben gyarapodni, Isten és emberek előtti kedvességben járni.

„Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint, még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól” (Péld 22:6).

BUDAI LAJOS lp., Zilah

Gyermek-bibliahet Hegyközszentmiklóson

Bihar megye egyik jellegzetes tájegységén, a hegyközön több, mint 100 éve kezdődött a baptista misszió. A talaj akkor is kemény volt, ma is az, de Istennek minden időben van ereje azt előkészíteni az evangélium magvai számára.

Július 16-20. között gyerekszivajtól volt hangos a hegyközszentmiklósi imaház udvara. Az amerikai Evangelistic International Ministries tagjai az elmúlt évben tartottak először vakációs bibliahetet a faluban. Az idén is naponta átlagosan száz, többségben roma gyerek jött el foglalkozásokra. A Jim McKinnon és Michael Goodwin által vezetett kilenc tagú amerikai csoport gondosan előkészített, színes programmal mutatta be az evangéliumot: volt énektanulás, bábjáték, bibliai történet, igevers-tanulás, vetélkedők. A csoport munkáját a szentmiklósi misszióban szolgáló Kelemen Sándor és felesége (Szalárd), valamint négy tolmács segítette.

Annak ellenére, hogy a '90-es évek második felében megalakult roma gyülekezet taglétszáma igen alacsony, testvéreink hétköznapi és vasárnap is rendszeresen összegyűlnek istentiszteletre, amiket több barátok látogat – közöttük magyarok is. Ezenkívül hetente ifjúsági alkalom, valamint Awana-program is van gyerekek számára.

A bibliaheten résztvevő gyerekekkel három, korosztály szerinti csoportban foglalkoztak tanítók, de voltak közös tevékenységek is. A felnőtteknek meghirdetett keddi istentiszteleten Nagy István szalárdi lelkipásztor szólt az igét, pénteken pedig Michael Goodwin. A szabadtéri záró alkalmon mintegy száz roma és magyar szülő vett részt, a hallgatóság létszáma gyerekekkel a 250-et is meghaladta.

Imádkozunk, hogy Isten áldja meg a baptista missziót szerte a Hegyközön (Hegyközszentmiklós, Hegyközcsetár, Hegyközszenyimre, Hegyközüjlak, Hegyközsáldobágy, Hegyközpályi, Síter, Szentjobb, stb.) és erősítse meg az apadó taglétszámú, régi gyülekezeteket!

KISS LEHEL, teológus

Közös hálaadó napot tart a zilahi és nagyváradai missziókerület testvérisége a sólyomkövári táborban szeptember 15-én, 10 órától kezdve. A szervezők: a sarmasági és sámsoni gyülekezet szeretettel várnak mindenkit, aki eljöhet és bekapcsolódhat az említett istentiszteletbe és a kötetlen közösség ápolásba is. A fő igeszolgálatot Király Tibor lelkipásztor testvér végzi. Megtartják az illő hálaadónapi gyűjtést is.

Egyéb tudnivalók: ajánlatos mindenkinek valamilyen széket hozni magával valamint edelmet; a szabad tevékenységek során tüzet is lehet gyújtani, de nem a földön, hanem megfelelő grillező-készülékekben. Alkalmas idő esetén e találkozás estig tart. Javított út vezet csaknem a táborig. Ragadjuk meg ezt a jó lehetőséget!

A Román Baptista Unió ismét foglalkozik a régi gyülekezeti működési **engedélyek felújításával**.

Akiknek nem tették meg idáig, igyekezzenek vele, hisz szükséges lépés, és testvéreink pontos nyilvántartást vezetnek e folyamatról.

Az EBF soron levő gyűlését Budapesten tartják ez év szeptember 26-29 között, amin szövetségünk is megfelelő módon szeretné képviseltetni magát, kihasználva a kedvező körülményeket.

A Nőszövetség választó kongresszusa Kolozsváron lesz október 13-án. Szövetségünket elnökünk: Gergely István lelkipásztor testvér képviseli ott. (Bővebben Bálint Ibolya tájékoztatja a nőtestvéreket.)

Szeretettel felkérjük szövetségünk testvériségét, hogy az elkövetkező hálaadó napi gyűjtések alkalmával célgyűjtéssel támogassák az **érmihályfalvi imaházépítést**, amire igen nagy szükség van. Testvéreink már 2003-ban hozzáfogtak e nagy munkához, és többször lemondtak a javukra rendezhető erdélyi szintű célgyűjtésről, másokat részesítve előnyben, de az idén, amikor a tetőt szeretnék feltenni az épületre, nagyon jól fog jönni. Ilyenkor az Úrnak adunk kölcsön.

DR. VASS GERGELY, kommunikációs alelnök

Meghívó: a Nőszövetség 5. Választói közgyűlésére

Szeretettel értesítjük a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségéhez tartozó gyülekezetek nőtestvéreit, hogy ősszel sor kerül a választói közgyűlésünkre. Ilyenkor döbbenünk rá, hogy újra eltelt négy év. Nemcsak mi a vezetőség, de mindenki, aki sáfársággal bízott meg Isten háztartásában, időnként számot kell adjon Isten előtt, de emberek előtt is az elvállalt szolgálatról. Ebben az értelemben 2007. október 13-án, Kolozsváron sor kerül a 5. Választói közgyűlésre, amikor nemcsak bizonyágtevések, beszámolók hangzanak el, de az új vezetőknek a választása is megtörténik, valamint alapszabályzatunk módosítására is sor kerül.

A gyülekezetekből többen is eljöhetnek, de képviselőknek az alábbiak szerint küldjenek a gyülekezetek: 1-50 nőtestvér után egy képviselő, 51-100 nőtestvér után kettő, 101-150 után három, 150 felett négy, és minden további 50 nőtestvér után még egy-egy képviselő. Fontos tudni azt is, a jelenleg érvényben lévő alapszabályzat előírja, ahhoz hogy a közgyűlésen a választása érvényes legyen egy missziókerületből legalább hat-hat körzet kell képviselve legyen.

A választói közgyűlés reggel 10 órakor kezdődik és ebédrel ér véget. Testvéri szeretettel a Nőszövetség vezetősége nevében:

BÁLINT PÁLNÉ IBOLYA

Felvételi a nagyváradai Timóteus bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételit hirdet meg az alapfokozatra és a levelező tagozatra.

Az alapfokozat hétvégi oktatást foglal magában, (péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között). A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Gyülekezet plántálás, Gyülekezet növekedés, Lelkigondozás, Vezetés, Hogyan tanítsunk, Igéhirdeítés (fiúknak), Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Keresztyén etika, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció.

A levelező tagozat hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. A levelezők a következő kurzusokat vehetik át: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Hogyan tanítsunk, Róma-Galata levél, Keresztyén élet, Evangélizáció és tanítványság.

Mindkét tagozatra a felvételi szeptember 29-én délelőtt 10 órakor kezdődik a bibliaiskolánál!

A bibliaiskola nyitva áll minden olyan személy előtt, aki valódi keresztyén jellemmel bír, tagja egy helyi keresztyén baptista gyülekezetnek, középiskolai érettségi oklevéllel rendelkezik.

További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit. A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy interjú a vezető tanács tagjai előtt. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a Bibliaiskola titkárságán (új épület 101-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk. — Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0749-271852; e-mail: BIMO@rdslink.ro.

DR. SIMON JÓZSEF, igazgató

Az inthető ember menthető

A keresztyéneknek elsősorban saját életükben kell alkalmazniuk a fegyelmet. Ha ez elmarad, akkor a gyülekezet felelőssége felvállalni az intés olykor hálátlannak látszó feladatát.

A biblikus gyülekezetek arra törekszenek, hogy a tisztán hirdetett ige által a tagok növekedjenek és erősödjenek. Akik mindezek ellenére vétkeznek, azokat mentő szeretettel fenyíteni, illetve inteni kell, előbb négy szemközt, majd a gyülekezet előtt (Mt 18,15-18; 1Thessz 5,14). A bűnbeesett hívő az intéshez, vagy fenyítéshez való viszonyulása következtében lesz menthető vagy menthetetlen.

Az intés gyakorlásának három fő célja van: 1) a vétkező ember megtérése, 2) a gyülekezet tisztaságának megtartása, 3) a gyülekezet bizonyágtételének megőrzése a világ előtt.

Szégyenkezve gondolok vissza hívő életemből azokra az alkalmakra, amikor az intést nem úgy fogadtam vagy gyakoroltam, ahogyan kellett volna. Voltak olyan esetek is, amikor Isten adott megtérést az intés következtében. Áldott legyen neve érte! Ezekből a tapasztalatokból megtanultam néhány fontos dolgot, amire a jövőben szeretnék még inkább odafigyelni.

1. Az intés olyan művészet, amire a Biblia aprólékos ismerete és saját életünkben történő gyakorlása tesz alkalmassá. Nem gyakorolhatunk eredményes fegyelmet, ha nem gyakorolunk önfegyelmet mi magunk. A fegyelem gyakorlásához szent életre van szükség, ami alkalmassá tesz mások útbaigazítására is.

2. Óvakodjunk a végletektől. Vannak, akik „szent” kötelességüknek, sőt „ajándékuknak” tartják, hogy másokat figyelve rámutassanak azok hiányosságaira. Az ilyenek a kritizálás és az ítélkezés bűnébe esnek. Mások túlságosan félénkek, és nem akarnak beleavatkozni testvéreik dolgába. Ezért nem szólítják meg azt, aki valamilyen bűnben él. Előszere-tettel, de félreértelmezve hangsúlyozzák: „*Ne ítélj, hogy ne ítéltess!*” (Mt 7,1). Valaki azt mondta: „Nekem az intés tálentumát adta az Úr” (?!). Egy hívő testvér erre alázattal felelt: „Ha csak ez az egy van, ezt nyugodtan eláshatod!”. Az említett szélsőségekkel szemben a Biblia kiegyensúlyo-

zott szemléletet tár elénk, ami felülről való bölcsességet és krisztusi érzékenységet igényel.

3. Nem gyakorolhatom szeretet, illetve tapintat nélkül. Pál ezt is beleértette, amikor azt mondta, hogy „*Minden dolgotok szeretetben menjen végbe*” (1Kor 16,14). Ha a vétkes nem érzi, hogy őszintén szeretjük, akkor elzárkózik előlünk, és nem hallgat

Ne feledkezzünk el arról,
hogy az intés a fiaknak
szól, a megszentelődés
érdekében. Ezért kér
minket Isten arra, hogy
ne utáljuk és ne unjuk
meg az Ő intését
(Péld 3,11)

meg bennünket. Ugyanakkor még ez sem garancia az intés eredményességére nézve (Mt 18,15-17).

4. Imádkozzunk azért a személyért, akit intenünk kell, mert Isten tudja munkálni az elfogadást. Különbözik az ellenség éppen a viszájára fordíthatja azt. Mestere annak, hogy különböző gondolatokat csempésszen az intésre szuroló szívébe, gondolatába. Pl. „Csak ő hallgatna!”, „Ő sem külön!”, „Nem látod milyen szeretetlen?!”, stb. Imádság nélkül biztosra vehető a kudarca.

5. Nem fegyelmezhetünk, ha mi soha sem fogadunk el intést. Nem taníthatunk mást, ha nem vagyunk taníthatóak. Aki testvére intésére vállalkozik, annak rendben kell tartania saját lelki életét (Tit 1,9).

6. Nem lehetünk megalkuvók. Fontos az ígéhez való határozott ragaszkodás akkor is, ha hozzánk közel álló személyről van szó. Ez a megalkuvás nagy károkat okoz Isten népe között való.

7. Az intőnek kitartónak és türelmesnek kell lennie, mert megtörténhet, hogy a megintett nem fogadja el azonnal az intést. Csak így számíthat jó eredményre.

Isten ezt a feladatot a múltban és a jelenben is különösen az őrállókra bízta (Ez 3,17), de a gyülekezeti tagok sem mentesek ettől a felelősségtől. Lehet, hogy a családotban, a munkahelyeden, az iskolában, a szomszédaid között bízott rád Isten őrállói feladatot, hogy törődj azok lelkével, akik bűnben élnek. Nátán Dáviddal szemben (2Sám 12,1-11) olyan hatékonyan gyakorolta az intés „művészetét”, hogy annak a bűn romboló hatása ellenére is meg lett az áldott következménye. Ez mindazokra érvényes, akik készek alázattal elfogadni (13. v.).

Arról se feledkezzünk el, hogy az intés a fiaknak szól, a megszentelődés érdekében. Ezért kér minket Isten arra, hogy ne utáljuk és ne unjuk meg az Ő intését (Péld 3,11), még akkor sem, ha az nem látszik örvendetesnek. Előbb szomorúságot okoz, de hosszú távon a megigazulás drága gyümölcsét termi azok életében, akik ezt elviselik (Zsid 12,5-11).

Hadd késztesse bennünket az említett igék komoly önvizsgálatra. Vajon mi inthetők vagyunk, készek megalázkodni, hogy kikerüljünk a veszélyből? Amikor alkalmazzuk az intést, imádkozó szívvel és mentő szeretettel tesszük-e? Nem kísért-e meg bennünket a megalkuvás bűne? Tudunk-e következetesek lenni? Engedünk-e mi magunk az intésnek?

Tegyen késszé bennünket meny-nyei Atyánk minden olyan intés elfogadására és gyakorlására, ami tőle ered, hogy Krisztus kereszthalálának mentőképessége ne legyen hiábavaló.

KISS ZOLTÁN lp. *Sepsiszentgyörgy*

Képek, élmények a csatári misszió történetéhez

Mottó: „Kikelt a mag:“

1998 májusából villan elélem a fénylő gömböcskével teletűzdelt fa látványa, s jutnak eszembe a szavak: „*Akkor fénylenek igazán, ha közel tetszik lépni a fához, és felfelé tetszik nézni*“.

Búcsúkép volt. Reméltem, egyszer Margitka is „közel lép a Fához“ és „felfelé néz“, s miközben új, mennyei perspektívák nyílnak meg előtte.. De nehéz volt a lépés a Fáig, nehéz a tekintetet fölfelé irányítani a lefelé húzó erők terében. Az Élet szava pedig szólt vasárnapról vasárnapra. Vitték a Szót azok, akiket Isten Lelke indított. Éveken át állhatatosan vetették az igemagvakat a kis bihari faluban a Gergely, - a Molnár, - a Bancsov, - a Szabó, és a Kulcsár házaspár. Aztán Szűcs Attila és Tünde számára lett küldetessé ez a feladat. Tették ezt kitartóan, áldozatkészen, az élet-sarjadás hitével. Etus nénivel (a régi gyülekezet egyetlen tagja) együtt hittek a csodában: a kemény rögöket át fogja törni egy napon az élet...

Elsőnek egy fiatal nő, Marika válaszolt igennel a

„Jöjjetek énhozzám“ hívására, s így „megfáradt“, „megterhelte“ lelke békességet talált Krisztusban. Megkésztetődött ezáltal a gyülekezet. Emlékszem Etus néni hála-imájára, amelyen áthatott a még ígéretesebb jövő hite.

*** És megtörtént a csoda. Négyen álltak hófehérben a gyülekezet elé – a Krisztus által megtisztított értelem, élet jelképeként. Ott állt köztük Margitka is. Mégiscsak sikerült fölfelé néznie és meglátni az élet értelmét. „Felragyogott“ neki a Világosság. Rendkívül meghatározó volt az anya és lánya együttes látványa a bemerítő medencében. Az új élet szabadsága sugárzott le természetes egyszerűséggel az arcukról.

„Az Úr csodásan működik“ idéződőtt fel bennem az ének, „*S bár mit sem ígér bimbaja, Pompás lesz a virág*“.

Csodáltam az átváltozást. Új szeretettel köszöntöttek és meghívtak a következő vasárnapra gyülekezetükbe.

Isten a meglepetések

Istene. A bihari dombok között elrejtőzött kis faluba Amerikából is küldött vendégeket. Rendkívüli élményem volt az együtt töltött vasárnap. A szombati borongós időjárást az Úr napjára ragyogó fényesség váltotta föl. A kanyargós úton számos kocsik közelített egyetlen célpont felé. Az imaház udvarán a váradi fűvös zenekar kellemes dallamokkal hívogatott és köszöntött. A zsúfolásig megtelt épület bejáratánál ünnepélyes asztal látványa fogadott. Élveztük a finom ízeket, de még inkább testvéreink találékony és áldozatkész szeretetét.

Az együttlét Szűcs Attila köszöntő beszédével kezdődött, ezt követte a fiatalok vidám éneke. Aztán élő bizonyágtéveséseket hallhattunk.

„A hajóm összetört, a vitorlám összeszakadt, de a horgony tart. Az én horgonyom Jézus“ – mondta a mindkét lábára amputált amerikai férfi. Az egykor testépítésre járó büszke fiatalember egyik napról a másikra halálosan megbetegedett, a lélegzete kétszer leállt. Halálközeli állapotban, a fájdalom útján találkozott az élő Krisztussal. Új élete „inspiráció“ lett másoknak, amelyet azonban ő a „nem én, hanem Isten cselekedte“ alázattal kijelentésével egészített ki.

Feledhetetlen számomra az amerikai testvér bizonyágtétele, akinek életmottója lehetne a többször visszatérő mondata: „*Dicsőítem, áldom Megváltómat egész nap*“. Képszerűen szemléltette azt a pótolhatatlan űrt, amelyet Jézus Krisztus hiánya okozott az életében. Végre megtalálta a „kirakó kocka hiányzó darabját“ és „összeállta a kép“. Kiteljesedett értelmet nyert az élet.

Mintegy hangulati háttérnek, fel-felzengett egy-egy

Igét hirdet D.L.Lowrie (balról), tolmácsol Simon József lp.

odaillő ének, amelyet - a hőség ellenére - üdén énekeltek. Az együttlét csúcspontja az igehirdetés volt. Amolyan rendkívüli. Az amerikai lelkipásztor (Dr. D. L. Lowrie testvér) ugyanis – számomra – szavak nélkül is prédikált. Az arcáról lesugárzó békesség, kiengyensúlyozottság, szelíd-ség, a non-verbális kommunikáció elemeiként Krisztusra mutattak. A szavainál hangosabban. A Biblia legfontosabb üzenetéről, Krisztus haláláról és feltámadásáról beszélt. Üdvösségünk egyedüli biztosítéka, ha hittel és bűnbánattal megnyitjuk előtte a szívünket. Isten békessége lesz az új ember egyik legfontosabb jellemzője. A feltámadott Krisztus köszöntése így hangzott: „*Békesség néktek!*“ Ő adhatja egyedül ezt az értelmet felülhaladó békességet. Amíg a lelkipásztor szavait hallgattam, egyik epigrammám jutott eszembe arról, hogy a „felnőtt világ“ elsősorban nem a szavainkban, hanem az „arcunkban“, azaz a jellemünkben keresi Krisztust. A leghitelesebb prédikációt hallhattuk, mert ez a harmónia tökéletesen megvalósult.

Az amerikai vendégeknek a prédikáció után el kellett menniük. Stílusosan éppen „*Az Úr van itt, a te Istened...*“ kezdetű énekkel „kísértük ki“ őket. Valóban: Isten jelenlétét éreztük a továbbiakban is. A

A gyülekezet jelenlegi tagjai (balról-jobbra): Röff Margit, Zádori Etelka, Pollák Mária, Bartha Emma, Juhász Elvira, id. Röff Margit.

A ROMÁNIAI BAPTISTA KERESZTYÉN VALLÁSFELEKEZET SAJTÓKÖZLEMÉNYE ŐSZENTSÉGE **TEOCTIST PÁTRIÁRKA** HALÁLÁRÓL

A romániai baptista hívők sajnálattal vették tudomásul őszentsége Teoctist pátriárka halálának hírért. Teoctist pátriárkának, aki a Román Ortodox Egyházat 21 éven át vezette, a szolgálata, az odaszánása és bölcsessége bizonyítja azt a hozzájárulást, amit a Román Ortodox Egyházon belül és kívül hozott.

A romániai keresztyén baptista hívők nevében a Romániai Keresztyén Baptista Unió fejezi ki együttérzését ezért a veszteségért. Keresztyén hívökként meg vagyunk győződve, hogy Isten irányítja mind a történelmet, mind gyermekeinek életét. Azért imádkozunk ezekben a fájdalmas pillanatokban is, hogy Isten ragyogtassa fel dicsőségét, és Jézus Krisztus neve emeltessék fel a román nép körében.

Bukarest, 2007.július 30., Romániai Keresztyén Baptista Unió

Fordította: dr.Vass Gergely

TUDÓSÍTÁS

Városi evangélizáció Zilahon

*Július 13-án evangélizációs koncert volt Zilahon a városi sport stadionban. A becslések szerint 6000 ember gyűlt össze, a lelátón megteltek a helyek és többen álltak is. A városból az evangéliumi gyülekezetek összefogása által szerveződött ez az alkalom. A „Reménység” együttes szolgált ének-zenével, akik külföldön élő román testvérek. Viorel Candreanu baptista lelkipásztor hirdetett ígét román nyelven. Magyarul szolgáltak a zilahi magyar baptista fiatalok egy énekkel és rövid igei üzenetet mondott Budai Lajos lelkipásztor. Hála Istennek, hogy hirdettetett a tiszta evangélium és voltak akik válaszoltak rá. **B.L.***

Szent Szellem ihlette a bizonyásgtevéseket. „Válaszd az életet” – mondta határozottan az első bizonyásgtevő „mert Isten ítélőszéke előtt mindenkinek meg kell jelennie”.

„Légy hív mindhalálig és neked adom az életnek koronáját” – hangzott hittel, meggyőződéssel a fiatal nő ajkáról az Ige. Az egykor katolikus nő ellenkezése is megtört a kegyelem előtt, s ő készségesen elindult a mennyei hívásra.

Ezt követően Szűcs Attila szólt a legidősebb testvérnő

helyett, akinek „áldásul volt a nagy keserűség” (És 38:17). A továbbiakban a „régiek” is bizonyásgot tettek. Kulcsár Erzsébet élő, energikus szavaiban a misszióra emlékezett. Élményeket idézett föl a hála és öröm hangján. Naplójegyzeteiben gondosan leírt minden mozzanatot. Fontos volt neki minden alkalom, mert hitte: „kikel a mag”.

Szűcs Erzsébet (Aradról) a gyakorlatban megélt igazi keresztyénség lényegét az alábbi felhívásban összegezte: „Legyünk egy-egy levél, akit olvas a világ. És jót olvas-

sanak rólunk”. Áment mondott a gyülekezet, és bennem tovább visszhangzottak a szavak. Az ébredés ígéréteivel küldte Isten Gergely Andrást mintegy tíz évvel ezelőtt. „Ne félj, mert sok népem van nekem ezen a helyen”. Imádkoznunk kell az ígért további kibontakozásáért.

Az istentisztelet végén a gyülekezet magához vette a szent jegyeket, majd szeretetvendégséggel zárult az együtt-lét. Kellemes volt a napsütötte délután, a fűvószenekear vidám zenéje, de a legcsodálatosabb számomra mégis az új

testvérek új szeretete volt. „Ezt a csokrot neked szántam, vidd el” – nyújtja át éppen Margitka a fehér virágokból álló szószék előtti dekorációt. Én meg csak álltam meglepetten és meghatottan...

„Köszönöm” – mondtam egyszerűen. A kocsi felé menet hallgattam, amint a fehér csokor szeretetről, békeségről, szentségről beszélt.

Hiszem: a nemrég fehérbe öltözött élete is erről fog beszélni. És új „magvak” kelnek majd ki a bihari tájakon...

BUZLE KLÁRA, Nagyvárad

Egyház, úrvacsora, ökumenizmus

Interjú **Gergely István** lelképásztorral (fotónkon), a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnökével.

■ Mit hiszünk mi az egyházzal?

– A kérdés, feltételezem, azért lett időszerű, mert a közelmúltban XVI. Benedek pápa azt a kijelentést tette, hogy a katolikus az egyetlen igaz egyház. A kérdésre nehéz röviden válaszolni, mert részletesen kellene ismertetnem a baptista ekleziológiát. A hitvallásunkra korlátozódnék, hiszen az válaszol a pápa kijelentésére is, illetve tömören és tartalmasan fejezi ki azt, amit mi az egyházzal hiszünk. Az 1951-ben kiadott hitvallásunkban ez áll: „...a hívők összessége, faj, nemzet vagy társadalmi osztály különbség nélkül, minden időben az égből és a földön, együttesen alkotják Krisztus anyaszentegyházát: az egyetemes egyházat. Ez az egyház nem egy földi látható szervezkedés, hanem a megváltottak élő lelki szervezete, vagyis azoké, akik hittek Jézus Krisztusban... A görög nyelvben az Egyház (eklézsia) szó dolgozaitól hazuról elhívottaknak a gyülekezetét jelenti, abból a célból, hogy közérdekű ügyekkel foglalkozzanak. Ez a szó fogadtatott el az egyetemes és a helyi egyház elnevezésére, amely Krisztus követőinek egy helységben lévő szervezett és független egysége, akik imádkozás céljából gyűlnek össze”.

A magyarországi baptista egyház által 1989-ben kiadott, és közgyűlésünk által 1997-ben elfogadott hitvallás 12. fejezete pedig ezt írja: „Hiszünk, hogy az újszövetségi gyülekezet azoknak az újjászületett és bemeztett hívőknek a közössége, akik Jézust Krisztust megváltójuknak elfogadták, és az ő Igéje szerint élnek. Hiszünk, hogy van egy szent, egyetemes és láthatatlan egyház, ennek feje Jézus Krisztus, és tagjai a különféle látható egyházak tagjai közül mindazok, akik a Bárány vérében megmosattak, és a Szentlélek által újjászülettek. Hiszünk, hogy gyülekezeteink az egyetemes egyháznak, Krisztus testének élő részei, és minden esetben, amikor a Szentírásra épülő hitelveiket a gyakorlatban következetesen megvalósítják a láthatatlan közösség látható képmásai”.

A pápa kijelentését arra alapozza, hogy a katolikus egyházban egyértelmű az apostoli utódlás, az oltári szentségről és a papi hivatásról pedig csak a katolikus

egyház tanítása és gyakorlata igazi. A hitvallásunkból kivett idézetek világosan mutatják, számunkra az egyház szó jelentése egészen más mint a katolikus hitrendszerben.

Krisztus az egyház Ura, tagjai azok, akik újjászülettek a Szentlélek által. Az egyház egyszerre földi és mennyi. Krisztus a fej, aki a menyben van – a test, a tagok pedig azok, akik elfogadták Őt személyes Megváltójuknak, és engedelmességben az Ige szerint élnek. Ha figyelmesen olvassuk az Újszövetséget, láthatjuk, hogy a szent írók sokkal inkább ilyen kifejezéseket használva fogalmazták meg az eklézsia lényegét, és igen keveset utaltak az apostoli utódlásra, vagy oltáriszentségre amikor egyházzal beszéltek.

■ A magyarországi baptisták egyházként határozzák meg magukat, miért választottuk mi a vallásfelekezet megnevezést, van-e különbség, vagy csak a más történelmi fejlődés hozta ezt így?

– A magyarországi testvéreinkel azonos hitvallásunk legjobban bizonyítja, hogy a különböző megnevezésnek nem hitvallási vagy teológiai alapja van. Hogy a magyarországi testvérek mióta és miért választották az egyház megnevezést, erre talán ők tudnának legjobban megválaszolni. Tudomásom szerint azért maradtak az egyház megnevezés mellett, hogy a kívülvalók és a történelmi egyházak előtt nagyobb hangsúlyt kapjon a baptista misszió. Jogi szempontból is ez a megnevezés volt kívánatos, mivel az elmúlt rendszerben a helyi gyülekezetek nem lehettek jogi személyek, csak az egyház. (Ma már a helyi gyülekezeteknek is van lehetőségük jogi személlyé válni Mo-on, ha ez egy helyi gyülekezet akarata).

Nálunk az állam előtt minden vallási közösség először felekezet (cult), aztán következik az egyház megnevezés, ha az adott közösség egyházként kívánja megnevezni magát (természetesen itt az elismert vallásokról beszélünk). Vezető elődeink, akárcsak az Unió jelenlegi vezetősége, ragaszkodtak a szövetség (uniune) megnevezéshez, jelezve azt, hogy a mi felekezetünk, gyülekezetek szövetsége. A helyi gyülekezetek jelentőségét és autonómiáját kívánták ezzel

kifejezni. Az emberek gondolkodásában az egyház megnevezés általában egy intézményesült, hierarchikus szervezetet jelent. Ezt megelőzendő, vezető testvéreink (az Unió tanácsa) az új vallásügyi törvény megjelenésével sem kívánták megváltoztatni a felekezet elnevezését. Jelenleg tehát hivatalos nevünk: Uniunea Bisericii Crestine Baptiste din Romania – A Romániai Keresztény Baptista Gyülekezetek Szövetsége. Természetesen a Biblia alapján és a hitvallásunk értelmében mi is egyháznak valljuk magunkat, ha nem is ez a megnevezésünk.

■ Az úrvacsoráról (talán itt van a legnagyobb eltérés): mit jelent a katolikus oltáriszentség, és szélesebb értelemben a protestánsoknak az úrvacsora?

– A katolikus tanításban és gyakorlatban az oltáriszentség három fontos gondolatot fejez ki: a) a kenyér és a bor Krisztus testvé és vérévé változik (transzsubstanciatio), b) az úrvacsorában reaktiválódik a Golgotán végbement áldozat, és az istentiszteleten résztvevők bűnéért végbemegy a jóvátétel, c) amint a kenyér és a bor megszentelés által test és vér lesz, a pap ismét felajánlja azt a nép bűnéért Istennek. Ezért fontos az, hogy a kenyér és a bor megfelelő módon felkent papok által legyen kiszolgálva.

A mi tanításunk az úrvacsoráról a reformáció idején kialakult tanításon és gyakorlaton alapszik. Hitvallásunkban ez áll: *Hiszünk, hogy az úrvacsorát Jézus Krisztus szerezte, hogy azzal rendszeresen élve, hálaadással emlékezzünk végtelen szeretetére, és cselekvő módon hirdessük halálát, amíg visszatér.*

Az Úr Jézus halálának emlékjegyeiben, a kenyérben és a borban azok részesülhetnek, akik újjászülettek, hitük vallomására bemeztettek, Istennel és embertársaikkal rendezett közösségben élnek.

Az úrvacsora jegyei, a kenyér és a bor, Krisztus megtört testének és kiontott vérének jelképei. Ha ezeket hittel, a Megváltóra emlékezve vesszük magunkhoz, a Szentlélek által lélekben egyesülünk Urunkkal, mert a külső cselekmény során megújul bennünk a bizonyosság, Immánuel! – Velünk az Isten. Az úrvacsorában, Krisztussal való közösségünkkel egyidejűleg kiábrázolódik és megújul testvéreinkkel való közösségünk is.

Pápai jelzések, valamint európai ökumenikus találkozó Nagyszebenben

Ezek a mondatok világosan kifejezik az úrvacsoráról szóló tanításunkat. Az úrvacsora emlékvacsora, amikor Krisztus érettünk történő áldozatára emlékezünk – bűnbánattal és örömmel. A kenyér és a bor jelképek, amelyek Krisztus megtört testére és érettünk kifolyt vérére emlékeztetnek. Ezek nem lényegülnek át Krisztus testévé és vérévé (transzsubstantio – katolikus tanítás), nem együtt léteznek Krisztus testével és vérével (consubstantio – Luther), a kenyérben és a borban Krisztus hit által van jelen (Kalvin, Zwingli). Az úrvacsora azok számára áldás, akik hit által befogadják Krisztust, Istennel és emberekkel rendezett közösségben élnek.

■ **Végül pedig az egészséges és általunk is elfogadható ökumenizmusról kérdezzünk: a hazai változások óta eltelt idő alatt körvonalazódott-e a magyar, vagy az európai ökumenikus mozgalomban való részvételünk mikéntje?**

– Közösségünket ismerve talán kimondhatom azt, hogy a romániai magyar baptista közösség soha nem volt az ökumené híve. Ismereteim szerint ez a magatartás ugyanúgy jellemezte közösségünket a múlt rendszerben mint a forradalom után. A román baptista testvéreink magatartása is hasonló ebben a kérdésben. Itt kívánom elmondani, hogy a Romániai Baptista Unió legutóbbi választó-kongresszusán (2007. május 18.) azt a határozatot hozta, hogy kilép az Egyházak Ökumenikus Tanácsából. (Nemrég derült ki, hogy a megszorító rendszer idején, 1976-ban, az akkori vezetők kényszer hatására kérték a romániai baptista közösség felvételét az Egyházak Ökumenikus Tanácsába). Az Unió jelenlegi vezetése szükségesnek tartotta, hogy kongresszusi határozattal érvénytelenítse azt a döntést.

Személy szerint az a meggyőződés, hogy nem vállalhatunk más felekezetekkel olyan közösséget, amely identitásunk, hitelveink feladását kérné, vagy segítené elő. Ugyanakkor fontosnak és szükségesnek tartom az olyanféle ökumenikus párbeszédet, amelyben az evangélizáció és a Krisztusról szóló bizonyoság-tétel helyet kap.

Kíváncsún és hasznosnak tartom azokat az ökumenikus erőfeszítéseket, amelyek a mai világ nagy problémáinak a megoldására irányulnak. Sajnos a pápa kijelentése nemhogy elősegítené az ilyen-fajta együttműködést, hanem inkább azokat igazolja, akik szkeptikusak az ökumené bármilyen formájával szemben.

Kérdezett: SZILÁGYI LÁSZLÓ

Az egyházi hírek is hevítették a nyáron az amúgy is forró kánikulát. Mint ismeretes, a civil sajtó júliusban több héten át foglalkozott XVI. Benedek pápa azon kijelentésével, hogy „a katolikus Krisztus egyetlen igaz egyháza”. A vatikáni nyilatkozat szerint a keleti ortodox „sajátos egyház”, mert nem ismeri el a pápát Szent Péter utódjának. Amíg nekik csupán ennyi a „fogyatékoságuk”, mert náluk legalább fennáll az apostoli utódlás, a protestáns egyházakról ez már nem mondható el, és különben is más felfogásuk van az oltáriszentségről és a papi hivatásról, tehát ők csupán „vallási közösségek”.

A dokumentum nem „vadonat új”, hiszen ezek a tézisek épp hét évvel ezelőtt, 2000. szeptemberében már megjelentek. Érdekes egybeesés, hogy a *Dominus Jesus* c. iratot ugyanaz a személy, az akkor még Ratzinger bíboros készítette. A *Hittani Kongregáció* elnökeként a célja az volt, hogy csak megszigorítsa az 1965-ös II. Vatikáni Zsinat enyhítéseit. Ez a zsinat lazított ugyanis az „*Extra ecclesiam nulla salus*” dogmán (az egyházon kívül nincs szentség).

A pápai jelzésre különböző erősségű visszajelzések érkeztek. A román ortodox egyház aggasztónak tartotta a vatikáni dokumentumot, mint amely akadályt gördít a párbeszéd útjába. „*Egyesült Európáról beszélünk, nekünk keresztyéneknek egységes hangunk kellene*

legyen, amelyet a két egyház (!? – szerk. megj.) képviselne” – jelentette ki Constantin Stoica, a román patriarkátus szóvivője (Krónika, július 13., Eklézsia melléklet).

A magyar reformátusok álláspontját a *Generális Konvent* (a Kárpát-medencei református egyházmegegyezés és egyházkerületek elnökségeinek tanácskozó testülete) a Sárospatakon, július 20-án tartott plenáris ülése fogalmazta meg: „*Sajnálattal értesültünk a Vatikánban a közelmúltban az igaz egyházzal kiadott kiskátéről, amely éppen a szélesebb értelemben vett keresztyén egyházak közösségéről nem vesz tudomást*”.

A Békehírnök július végi számának „*Rossz jelzések*” című írása markáns Nyugat-európai véleményeknek ad hangot. „*A vatikáni dokumentum demonstrálja, hogy milyen sürgős és fontos az ökumenikus párbeszéd, a csalódás ellenére is, amelyet a jelen vatikáni nyilatkozat okozott számunkra*” – utalva ezzel a szeptemberben, itt nálunk, Nagyszebenben sorra kerülő 3. Európai Ökumenikus Nagygyűlésre.

A dél-erdélyi patinás helység Európa kulturális fővárosa címet viseli az idén. Egész évben rangos kulturális események zajlanak. Szeptember 4-9. között lesz az ökumenikus összejövetel, amelyen a több száz katolikus, protestáns és ortodox küldött mellett az európai országok baptistáinak 50 helyet biztosítanak. (Sz. L.)

Levél a Szeretethez:

Gyermekversek és jelenetek gyűjteménye

Szeretném értesíteni a szerkesztőséget, hogy elkészült a gyermekvers és jelenetek gyűjteményének 2. kiadása, A-5-ös méretben, három kötetben és CD melléklettel, amely tartalmazza Word dokumentumként és PDF formátumban a teljes anyagot. Az ára 40 lej. Kapható nálam, és a Szövetség irodájában. Nagyon örülök, hogy ezt a munkámat befejezhettem. Hálás vagyok Istennek, hogy az erdélyi gyermekmunkát, illetve a vasárnap délutáni programokat ezzel segíthetem. Többször lektoráltuk, sokat dolgoztam rajta, a szerkesztés nagy részét pedig Dávid fiam végezte.

Köszönöm újra a Szeretet segítségét: *Bálint Ibolya*

BEMERÍTÉSEK

Zilah – Június 17-én bemerítési ünnepély volt a zilahi baptista gyülekezetben. Tizenegy fehérruhás tett vallást az Úr Jézus Krisztusról. Isten ígését id. Veress Ernő testvér hirdette az 1Pt 3:1-22 igeszakasz alapján. Megható volt a fehérruhások bizonyágtétele. Mindig megörvendeztet az Úr az ilyen alkalmak által. Az a csoda is megtörtént, hogy a süketnéma csoportból (akik a gyülekezetünk kistermében gyűlnek minden vasárnap) egy testvérnő már régóta járt közösségbe, most érintette meg az Úr, úgyhogy minél hamarabb bizonyrágot akart tenni a bemerítés által is. Ez két hétre rá meg is történhetett. Áldott legyen érte az Úr neve! **(B.L.)**

A bemerítkezettek névsora (balról jobbra, első sor): Belényi Anna, Bántó Eliza, Keresztesi Attila, Boda Imola, Béczi Norbert, (hátsó sor) Illyés Tibor, Fazakas Levente, Ölvédi Zsolt, Major Sámuel, Frankó Krisztián, Fazakas Zsolt. **A bal szélén ifj. Budai Lajos lp., jobb oldalt id. Veress Ernő ny. lp.**

Torda – Június 10-én bemerítési ünnepélyre gyűlt össze a tordai körzet testvérisége az aranyosgyéresi imaházban. Egerbegyi, újbáti, gyéresi és tordai testvérek jöttek örülni az örülőkkel és Isten Igéjét hallani, megtöltve így a kis gyéresi imaházat. Isten ígését Máté Miklós lp. tv. hirdette az

ApCsel 8,26-39 alapján, bemutatva a megtérés és a bemerítkezés akadályait. Máté tv. buzdította a hallgatókat a kellemes idő megragadására, a bemerítkezőket pedig arra, hogy a komornyikhoz hasonlóan, örömmel menjenek tovább Isten útján. Két fehérruhás – kiket Istenünk a délutáni órákban hívott szőlőskertjébe – tett bizonyrágot hitéről a bemerítés vizében, hálát adva Istennek a kegyelemért, hogy megérhették e napot. Tóth László tv. (75 éves) a tordai, Balázs József tv. (69 éves) pedig a Marosújvári gyülekezethez csatlakozott. A bemerítést Püskök Dániel, a tordai körzet lelkipásztora végezte. A két bemerítkező eddig apatársak voltak, most pedig testvérekké lettek Jézus Krisztusban. Az Úr áldja meg és tartsa meg kegyelmében az új testvéreinket! **Zámbó Attila**

Nagyvárad, roma gyülekezet „Odél té áldinél tumén télé romén, télé gázsén” (Isten áldja meg a cigányokat és a magyarokat is) – ezekkel a szavakkal köszöntötte Kajcza János lp. július 15-én délután a nagyvárad-i roma gyülekezetben az ünneplő sokaságot, cigányokat és magyarokat. Ünnepe volt ez a nap a 14 fehérruhás részére és többi gyülekezeti tagnak. Lelkesedés, jó hangulat, élő

bizonyágtételek jellemezték az összejövetelt. Az istentisztelet az épülő új imaházban kezdődött, majd bemerítéssel folytatódott a Sebes-Körösben. Igei üzenettel Dr. Simon József tv. szolgált a Róma 6:23 verse alapján, a bemerítést Kajcza János lelkipásztor végezte. *A fehérruhások névsora a következő: (hátsó sor balról jobbra) Horváth Ferenc, Flórián György, Szabó Konsztantin,*

Kabódi Imre, Vargha Ernő, Farkas Attila, Farkas Timea, (első sor) Horváth Mária, Flórián Mária, Szabó Rozália, Vargha Rozália, Kajcza János lp., Rézműves Kerezsi Szilvia, Venczel Tünde, Lakatos Renáta. A bemerítés után az új tagokért Kajcza János, Szabó László, Gergely András, Halász Ferenc és Szűcs Attila testvérek imádkoztak. Isten áldása kísérje az elvetett igemagvakat. **Antal Ferenc**

Nagyzerind – Öröm van a gyülekezetben, öröm van a feketegyarmati körzetben – Isten népe között – mert szerető mennyei Atyánk egy tékozló leánya megtérve hazaérkezett az Atyai házba, Pikó Erzsébet testvérnő személyében, aki nyilvánosan vallást tett hitéről és beme­rítkezett. Hét év után ismét „megmozdult a parton a víz” Nagyzerinden, július 22-én. Erre az örö­mün­ne­pre nem csak a körzet testvérisége jött el, hanem vendégeink érkeztek Budapestről (Nyári Jenő tv. és munkatársai), Aradról, Ágyáról és énekesek a Bihar­püspöki gyülekezetből, akik elkísérték lelkipásztorukat ifj. Papp Dezsőt. A helység református test-

vérisége köréből is többen jelen voltak. Alkalmi igét hirdetett Papp Dezső lp. testvér az 1Pét 3:18-4:6 alapján kiemelve a beme­rítés jelentőségét és annak fontos­ságát. A beme­rítést Katona János, a

körzet ügyintéző lelkipásztora végezte. A délelőtti istentisztelet után közös ebéddel folytattuk együttlétünket élvezve a zerindi testvéreink és a körzet vendégszeretetét. Délután aratási gondolatok mellett jöttünk össze, és hálát adtunk az aratás nagy Urának minden áldásért, amellyel eddig elhalmozott.

Köszönetet mondunk a biharpüspöki testvéreink áldozatos, és felemelő énekszolgálatáért, amely által színessé tették együttlétünket. A beme­rített nőtestvérünknek pedig kívánunk sok erőt és kitartást a hit útján, legyen az Úr áldása szolgálatán a tamásdai kis gyülekezetben és a családban, ahová az Úr helyezte őt.

Katona János

Marosvásárhely – Isten kegyelme és az élő ige követke­ményeként július 22-én négyen tettek bizony­sa­got megtérésükről és hitükről, követve az Úr Jézust a beme­rítés vizében: Anca Marina, Szabó Edit, Dóczi Efraim és Kalányos Zoltán. Hárman a marosvásárhelyi gyülekezet tagjai lettek, míg Kalányos Zoltán a gernyesze­gi gyülekezet tagja. Marina már régóta kereste lelkének nyugal­mát, amit nem talált meg a világ kínálta hamis megoldásokban. Családja, házasa­ga továbbra is imatémák maradnak. Edit egyetlen gyermeke szülei­nek, akit az egyetemen hívó kollé­gái vezettek az Úrhoz. Efraim lelki­pásztor családból származik, de neki is meg kellett térnie! Zoltán az Úr különleges vezetését tapasztalta

meg abban, hogy vállalnia kell a hitvalló keresztséget, mégpedig itt, ezen a napon. Az új tagokért Tóth Attila, Dóczi György és Borzási István (aki a beme­rítést is végezte) imádkozott. Igét hirdetett Balla Frigyes, a székelydídi gyülekezet előljárója (ApCsel 8:26-40) a hitvalló, bibliai beme­rítésről. A helyi gyülekezet énekkara gazdagította a szolgálatot. A délelőtti felhívásra kilencen jöttek előre, hogy döntsenek az Úr Jézus mellett. Délután aratási ünne­pet is tartottunk. Az Úr tartsa meg a beme­rítkezett és beme­rítésre készülő követőit! **Borzási Johanna**

Teljes lényünkkel odafordulni valakihez, és őszinte érdek­lődéssel meghallgatni őt néha nehezebb – de nagyobb tett is –, mint ezrek előtt buzdító beszédet mondani. Alázat az ára, gyógyulás és örök élmény a gyümölcse.

A rajz és szöveg **Simon András** (Magyaró.) keresztyén művésze, a 2005-ös asztali naptár szeptemberi lapjáról.

Venyercsán László

A vándor

A földön nem bolyongok immár,
de futok egy biztos cél felé.
Amott már dereng a messzi part,
s lelkem a gyorsroptű szeleké.

És nincs nagyobb gondom már nekem,
mint a kegyelemből szőtt fehér ruhám,
hisz ellep a por gyakran az úton,
s jaj ha elmaradtam Mesterem után.

A földön nem bolyongok immár,
a biztos út előttem Jézus,
Ki úgy vezet, hogy szívébe zár

miközben felcillant messzi célt –
de sorompó-szeretetével
mindig az eleséstől félt.

Akik hazamentek

Június 12-én kísértük utolsó útjára **Püsök Józsefné** Nagy Ida testvérnőt, a zilahi baptista gyülekezet tagját, aki 81 évet kapott az Úrtól. Temetésén a 2Kor 5:7-10 alapján szolgált Bándi Sándor és Budai Lajos lelkipásztor. A temetőben Nagy Mihály nyugalmazott lelkipásztor mondott vigasztaló üzenetet a János 14:1-6 igeversekből. Testvérnőnk hűséges volt az Úrhoz, szerette családját és a gyülekezetben szeretett elsőnek ott lenni. Az Úr Jézus vigasztalja a hátra maradt családot. **B.L.**

Július 24-én Zilahon **Dani Lajosné** Dobrai Ruth testvérnőtől búcsúztunk, akit Isten 84 esztendővel áldott meg. Az utolsó két évet ágyban fekvő betegként töltötte. Élete küzdelmes volt, de mindvégig kitartott a hitben. Temetésén ígérel Budai Lajos lp szolgált az I Kor 13: 12-13 alapján, majd a zilahi temetőben, a sírnál az I Kor 15: 20. vers volt az üzenet. Ruth testvérnő családszerető, szorgalmas asszony volt, szerette Istent és ragaszkodott az igazi értékekhez. A minden vigasztalás Istene vigasztalja meg a családot! **B.L.**

Június 16-án Sepsibükszádon kísértük földi életének utolsó útjára **Jankó Györgyné** szül. Orosz Mária testvérnőnk, akit teremő Ura életének 62. évében szólított el e földi nyomorúság hazájából. A népes család, rokonság és végtisztességet tevők előtt a kápolnánál és a sírkertben Kiss Zoltán lelkipásztor hirdette a vigasztalás és a feltámadás örömhírét a Mk 14, 3-9 illetve a Jel 14, 13 alapján.

Kevés idővel e temetés után, július 6-án, Büksszádon elhunyt testvérnőnk édesanyja, **özv. Kurucz Margit**, akit mennyei Atyánk életének 82. évében hívott haza. A háznál és a temetőben Isten ígét, az evangéliumot Kiss Zoltán lelkipásztor és Jankó György diakónus hirdette a Lk 2, 25-32 illetve a Jn 5, 24-29 versei alapján. Anya és egyik leánya már találkoztak! Az

Úr vigasztalja meg a gyászolókat és adja, hogy a hátramaradt családtagoknak is legyen majd örömteljes viszontlátásuk azokkal, akik előre mentek abba az országba, ahol nincs többé szenvedés. **K.Z.**

Ippon, július 22-én, nyári melegben temetési istentiszteletet tartott a baptista gyülekezet. **Id. Borzási Zsigmondné** Gál Rozália testvérnő földi maradványait temették, akit az Úr 85 esztendővel ajándékozott meg. A gyászoló család és hallgatóság előtt Borzási Pál krasznai lelkipásztor a 90. zsoltár versei alapján szólt a vigasztalás ígét. A temető kertben Gergely Pál, a helyi gyülekezet és körzet pásztora tolmácsolta Isten üzenetét. Imát Borzási Csaba teológus, valamint Csepei Ferenc előljáró mondtak. A háznál és a temető kertben is a gyülekezet vegyeskara énekelt. A szolgálatokat kísérje Isten áldása, a gyászolók az Úrtól nyerjenek vigasztalást! **Gergely Pál**

Egy év nehéz szenvedés után szólította haza az Úr **Kulcsár Sándor** testvérünket, aki 67 évvel ezelőtt Hadadon született. Ott ismerte meg Megváltóját, majd megházasodott. Feleségével 43 évig éltek házasságban, amiből 31-et Aradon töltöttek, az utóbbiakat Szatmárnémetiben. Az Úr három gyermekkel és két unokával áldotta meg őket. A család imádságos szívvel engedte el köréből a szeretett férjet, édesapát és nagytatát. Július 22-én, vasárnap, a család és a gyülekezet népes közössége kísérte testvérünket utolsó földi útján a Szatmárnémeti temetőben, ahol a helyi gyülekezet énekkara és fúvószenekara is szolgált. Vigasztaló ígét Vékás Zoltán és Szűcs Sándor hirdetett. Családi kötelékek révén még szóltak Szabó András értarsai lelkipásztor és Diós Ferenc, aki Margittán a román testvérek között szolgált. A minden vigasztalásnak Istene hadd érintse meg minden ígehallgató szívét. **Sz. S.**

Olvasói levelek Magyarországról

Köszönöm, hogy folyamatosan küldik nekem a lapot. Nem vagyok távol Nagyváradtól, viszont mozgásban korlátozott vagyok, a Szeretet lap által tartom a kapcsolatot az erdélyi gyülekezetekkel. Üdvözlöm a váradi gyülekezetet is, külön Megyesi és Simon testvért. Kívánom, a Jóisten áldja meg a munkájukat, és amint a lap címében hirdeti, úgy a krisztusi szeretet sugározza be az egész világot. Testvéri szeretettel, Dabaszról: **Szűcs Géza**

Kedves Testvérek az Úrban! Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak és a testvéreknek a Szeretet újságért, hogy a romániai magyar baptisták lapja hozzánk is eljut és minden hónapban olvashatjuk. Köszönjük minden

testvérnek, aki gondol ránk és ennek az eljuttatásán fáradozik. Az Úr fizesse vissza százszorosán mind az íróknak, mind a szerkesztőknek egyaránt. Az Úr áldását kívánjuk az elnök testvére, a főszerkesztő és a szerkesztő testvérekre. Köszönt benne teket Pécsről **Marton Attila** és felesége **Berta**, és mindazok, akik olvassák a hozzánk eljuttatott újságot. Köszönetünket és üdvözlötünket az Efézusiakhoz írt levél 6. rész 23. és 24. versével szeretném kifejezni: „*Békesség a testvéreknek és szeretet hittel együtt az Atya Istentől és az Úr Jézus Krisztustól! A kegyelem legyen mindazokkal, akik el nem múló szeretettel szeretik a mi Urunkat, Jézus Krisztust*”.

Kedves Testvérek! Szeretnénk megköszönni, hogy a Szeretet lapot hozzánk is eljuttatják a testvérek, amiből szereteteinkről

és ismerőseinkről, illetve a missziómunkáról értesülhetünk. Kívánjuk az Úr áldását munkájukra és életükre egyaránt. Köszönettel: **Csatlós Ferenc** és **Anna**

Kedves szerkesztő testvérek az Úr Jézus által! Isten iránti hálával és őszinte szeretettel köszönjük a Szeretet újság küldését. Úgy érzem és tapasztalom, hogy fáradozásuk nem hiábavaló. Boldoggá tesz mindnyájunkat az a munka, melyet ti is végeztek az evangélium terjesztésében. Reménységünk, hogy egymás hite által erősödve, a Szentlélek vezetésével, még többen lehetünk és találkozhatunk az Úr Jézussal az ő mennyi országában. Kívánjuk Mennyei Atyánk gazdag áldását minden testvér életére, munkájára – a mennyi találkozás reményében.

Szeretettel: **Juhászné Tamási Adél**, Pécs

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdslink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

A Szeretet múlt havi számában Gyenge Gabriella tudósított egy sepsiszentgyörgyi bemerítésről (lenti fotó). A fehér ruhások között volt Lipeczki Judit – megtérésének története alább következik.

Mivel nem hívő családban nőttem fel, Isten ígését nem ismertem. Templomba csak ritkán jártam. Istennel való kapcsolatom annyi volt, hogy édesanyámmal esténként elmondtunk egy-egy imádságot. A párválasztásnál nem kérdeztem meg Istent. A házasságom rosszul sikerült, ezért válásra került a sor. A volt anyósom kártyavetőhöz járt és átkozódott, ezért hatalmas félelem lett úrrá rajtam. Válás után ideges, reményvesztett, türelmetlen és agresszív lettem. Miután megismerkedtem jelenlegi férjemmel és összeköltöztünk, boldog voltam, de első házasságomból született leányom irányába nem szűnt meg idegességem, türelmetlenségem és durvaságom. Rengeteg stresszoldót és nyugtatót szedtem. Éjjelente, amikor ő aludt az ágya mellett térdelve fogadtam meg, hogy holnap másképp lesz. De hiába, mert minden reggel erős gyomoridegem volt, kezemet a hasamra szorítva jártam a házban, sokszor alig tudtam kiegyenesedni.

Édesanyám hallott egy közösségről, ahova 2004. április elsején elmentünk. A lelki vezető imádkozott értem és hazafelé menet azt vettem észre, hogy türelmesen beszélgetek kislányommal, és nem vagyok ideges. De sajnos ez csak három napig tartott. Ekkor elkezdődött bennem valami: Istenzhez kiáltottam szabadításért. Egy pár hónap múlva bibliatanulmányokat (Emmaus Bibliaiskola) kezdtem tölteni levelezés útján. Elkezdtem olvasni Isten drága ígését és Ő szólt hozzám: „*Hívj segít-*

ségül engem a nyomorúság idején”. És én hívtam nap mint nap, nem akartam többet elengedni. Olvasva Isten ígését rájöttem, hogy mennyire bűnös vagyok, mennyire engedetlen voltam Istennel szemben. Hiába nem öltem, nem raboltam, nem imádkoztam más istenhez, az én bűneim, amiket eddig oly csekélynek és jelentéktelennek hittem, hirtelen olyan teherré nőttek, hogy nem bírtam elviselni. Hónapokon keresztül zokogtam az alkalmakon. Az Úr rávilágított, hogy embert nem öltem, de szavaimmal igen, nem raboltam, de a gyárból ahol dolgozok sokat loptam. Nem imádkoztam más istenhez, akkor mit kerestem tizennégy évesen a kártyavetőnél? Miért olvastam horoszkópot, miért paráználkodtam, miért káromkodtam, miért élek vadházasságban? Irigy, rosszindulatú, kapzsi és önző vagyok! Súlyos terhek és bűnök voltak ezek.

Az ígék megsebeztek, de megvallva bűneimet elfogadtam az Úr Jézust Megváltómnak és Szabadítómnak, és az Ő sebeiben meggyógyultam. Megértettem, hogy a mindenható és teremő Isten most már az én Atyám az Úr Jézus által. Nagyon szeret engem és egyszülött Fiát adta értem is. Az Ő képére és jellemére akar formálni, és azt mondta: „*Ez az én szerelmes Fiam, őt hallgassátok*”. És én Őt hallgatom, benne kell maradjak és Ő énbennem, ahogy a szőlővessző a szőlőtőkén, hogy gyümölcsöt teremjek az Ő dicsőségére. Ő az én Uram és Istenem, aki kihozott engem a mélységből és a sötétségből. Megóvta lelke- met a haláltól.

A fehér ruhások (jobbról balra): Tóth Enikő, Bertalan Tímea, Lipeczki Judit, Lipeczki Levente; mögöttük Gergely István és Kiss Zoltán lp-ok

El szeretném még azt is mondani, miért jöttem el abból a közösségből. Sokat olvastam Isten ígését imádkozó szívvel és kérve a Szentlelket, hogy Ő legyen a tanítóm. Az Úr világosságot adott és én megláttam, hogy ott nem minden Isten ígéje szerint van. A lelkem hatalmasan kezdett gyötrődni, nem akartam többet Isten ellen vétkezni és olyan dolgokban részt venni, ami az Ő színe előtt gyűlöletes, és amit nem parancsolt. Felismerve a hamisságokat és tévutakat, a férjemmel egy akarattal és teljes szívünkkel könyörögtünk: „*Uram vezess minket olyan gyülekezetbe ahol tisztán halljuk Igédet, mert megígérted, hogy az igazság ösvényein vezetsz a Te nevedért*”.

Ez év január 14-én a baptista imaházba vezetett az Úr. Azóta már nem gyötrődik a lelkem, mert tisztán hallom Isten ígését. Jó olyan testvérekkel együtt lenni, akiknek minden vágyuk az, hogy engedelmes életet éljenek és nem hagyják az ígét a porba hullani. Nagyon megérintettek az evangélizáló alkalmak

is, és az a szeretet, amit az elveszettek iránt tanúsítanak. Látom az isteni békét az arcukon, a Krisztusban való örömet és megnyugvást. Sok kipróbált hitű testvérral találkoztam, akik nemcsak könyörögnek a gyógyulásért, hanem ki tudják mondani azt is, hogy legyen meg Isten akarata. Olyan öröm van a szívemben, amikor olyan fiatalokat látok és hallok a gyülekezetben, akik átadott étellel szolgálnak Úrnak. Ez év június 10-én férjemmel együtt bemerítkeztünk, mert az Úr azt mondta: „*Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni*”. Isten Lelke pedig Fülöpöt a szerezcsen szolgálóhoz vezette, aki elfogadta az Urat Megváltójának és be akart merítkezni. Fülöp azt mondta neki: „*Ha teljes szívből hiszel, meglehet*”. Én is teljes szívemből hiszek, és tanúságot tettem a látható és láthatatlan világ előtt, hogy az Úr Jézus Krisztust akarom követni.

LIPECZKI JUDIT,
Sepsiszentgyörgy

EZER ÉVES ÁLLAM EURÓPA KÖZEPÉN

„**Augusztus 20. a világ magyarságának közös nemzeti ünnepe**“ – ezzel kezdi összefoglalóját dr. Mészáros Kálmán lelkipásztor, a magyarországi baptisták elnöke, és bár a cikk augusztus első napjaiban érkezett a szerkesztőségbe, de a Szeretet hosszabb nyomdai átfutása miatt már csak a szeptemberi számunkba tudtuk elhelyezni azzal a reménnyel, hogyha a lap idejekorán megjelenik, kézhezvételekor az olvasók – lélekben – még nem távolodtak túl messze a nemzeti ünnepétől.

Nincsen még egy olyan nemzeti ünnepe a magyarságnak augusztus 20-án kívül, amely pártállástól, vallási, vagy akár nemzetiségi hovatartozástól függetlenül egyesíteni tudná a Kárpát-medencében élő és a nagyvilágban szétszóródott honfitársainkat. Augusztus 20-a, a magyar állam egyezményes születésnapja. Ez az Európa szívében létrejött, történelmi emlékekben gazdag ország több mint 1000 éves múltat tekint vissza. Bár Magyarország nemzetközileg ismert neve (Hungary) a nyugat-római birodalom összeomlását elősegítő "Hun" seregeknek és élükön az akkori környező népek mondavilágában „Isten ostorának“ hívott, Hun Attila fővezérük másfél évezrede (Kr.u. 425.) a Kárpát-medencében való letelepedése óta ismert Európában, szervezett erős keresztyén állammá hazánkat ezer évvel ezelőtt Szent István királyunk tette.

Azóta sok viszontagságos évszázad következett. Nemcsak a mongol tatárok fosztották ki országunkat, de másfél évszázadig a kisázsiai törökök foglalták el hazánk jelentős részét. Nemzetünket, a honvédő küzdelmek nehéz időszakában a reformáció által ismét középpontba helyezett bibliai igazságok elevenítették meg, és adtak számára új erőt, ezzel együtt kitartást az iszlám hitet erőszakos terjesztő, egész Európát is veszélyeztető muzulmán invázióval szemben. A Svájcban és Németországból idemene-külő anabaptista hittestvéreink is ebben a zaklatott történelmi időben kaptak átmeneti védelmet a protestáns lett magyar fejedelmek oltalma alatt különösen a Felvidéken és Erdélyben.

A modernkori baptista misszió

1846 óta van jelen szervezett módon hazánkban. Ekkor érkeztek ugyanis Magyarországra vissza a Németországban megtért első magyar nemzetiségű missziómunkások, hogy megosszák az evangéliumot saját honfitársaikkal. Bár ez az időszak egybeesett a magyar nemzetnek az osztrák-német hegemoniával szembeni függetlenségi törekvéseivel, a baptista tanítás egyre nagyobb teret nyert hazánkban. Mivel az akkori Magyarország egy többnemzetiségű állam volt,

az első bibliaterjesztő evangélistáink fontosnak tartották kiterjeszteni missziómunkájukat a magyarokon kívül a hazánkban élő német, szlovák, román, szerb, horvát lakosságra is.

Sajnos az első világháborút lezáró

trianoni békediktátum ezer éves hazánkat darabjaira törte szét. Soha nem érte olyan veszteség a magyar nemzetet, mint amit a 20. század zúdítt rá. Az ország területének kétharmada, a magyar lakosság egyharmada került az újonnan húzott határokon túlra. Magyarország utódállamaiban (Szlovákia, Délnyugat-Ukrajna, Nyugat-Románia, Észak-Szerbia, Horvátország) sok magyar honfitársunk maradt, akiket a „kollektív bűnösség“ igaztalan vádjá miatt másodrangú állampolgárokként kezeltek az újonnan alakult szomszédos államalakulatokban. A Kárpát-medencében ezer éven át békességben együtt élő népeket ettől kezdve áthatolhatatlan „vasfüggönyök“, szögesdrótok és sorompók választották el egymástól hosszú évtizedeken keresztül. A helyzetet még csak súlyosbította a második világháborút követő ateista diktatúra és a rendszert működtető szovjet-orosz katonai megszállás, amelyet több mint 40 éven át kellett megcsónkított hazánknak is elszenvednie.

A viszontagságos évtizedekben

éppúgy, mint napjainkban igyekszünk jó testvéri kapcsolatokat fenntartani a szomszédos országokban élő, magyar és más nemzetiségű baptista testvéreinkkel, akikkel nemcsak a történelmi gyökerek miatt érzünk szorosabb összetartozást, de a jövőben még inkább szükségesnek tartjuk a nemzeti és kulturális különbségeken átívelő közös lelki munkát. A '89-es politikai rendszerváltás után a határok is átjárhatóbbá váltak. Ezt fölhasználva igyekszünk világtalálkozókat szervezni a Kárpát-medencében és a tengerentúlon élő magyar baptisták számára, amit már harmadszor tarthattunk meg az elmúlt esztendőben közel 7 ezer résztvevővel. Ugyanígy örülünk az egységesülő Európa többi nemzete felé való nyitásnak, benne a különböző nyelvet beszélő, de a Szentlélek által egymás szavát egyre inkább megértő baptisták

szorosabb együttműködésének. Hisszük, hogy a nemzeteket elválasztó politikai határok a jövőben jelentőségüket veszítik, és ismét egymásra találhatnak azok is, akiknek Isten egyazon földön jelölte ki lakóhelyeiket.

Augusztus 20-án nemcsak államalapításunkra emlékezünk, hanem a magyar keresztyén egyház megalapozására és máig kiható megszervezésére is. Első királyunk 10 falu összefogását sürgette, hogy közös templomot építve folyamatossá tehesse a keresztyén tanítás terjesztését. Magyar történelmünk utolsó másfél évszázadában baptista közösségünk is jelentős szerepet kapott nemzetünk szellemi arculatának formálásában. A Magyarországi Baptista Egyház közel húszezer (12000 regisztrált) főt számláló testvérisége mintegy 350 gyülekezeti állomáson hallgathatja rendszeresen Isten Igéjét szerte az országban. (A határon túl élő magyar baptista testvéreinkkel együtt e létszám kétszeresével kell számolnunk.)

Budapesten 22 baptista gyülekezetünk van, melyből egy nemzetközi, azaz angol anyanyelvű. Örömmel adunk hálát azért, hogy bár vannak itt-ott elnéptelenedő misszióállomásaink, az elmúlt másfél évtizedben több mint 70 új gyülekezet jött létre országunkban, többségükben nagyobb vidéki városokban és jelentősebb létszámú településeken. Fontos nemzetközi munkát végez a tíz éve megalakult Magyar Baptista Szeretetszolgálat is, amely igyekszik mindenütt segíteni a bajbajutottakon nemzeti, vagy vallási hovatartozás nélkül az ország határain belül épp úgy, mint azon kívül, vagy messzi kontinenseken, ahova csak anyagi lehetőségeik szerint eljuthatnak. Szeretnénk mi, magyar baptisták a továbbiakban is Isten világot átfogó tervében még odaszántabban szolgálni, neve dicsőségére, sok megváltott lélek javára és üdvére.

Végezetül hadd idézzem az énekiró szavait, aki így fejezi ki hálaadását Isten felé:

*„Dús földön adtál népünknek hazát,
Hűséged őrzött sok száz éven át, Méltó,
hogy áldjunk, pajzsunk, támaszunk, S élő
igédre jobban hallhassunk!“*

DR. MÉSZÁROS KÁLMÁN, egyházelnök